

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 6.10.2011
COM(2011) 613 final

**COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU,
COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR**

Viitorul Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene

CUPRINS

1.	Rezultatele celor opt ani de intervenție a Fondului de Solidaritate	3
2.	Probleme și întrebări	4
2.1.	Un număr disproporționat de cereri depuse pe baza unor criterii de „excepție”	4
2.2.	Criterii regionale neclare și o lipsă de transparență	4
2.3.	Capacitatea de reacție și notorietatea	4
2.4.	Domeniul de aplicare	6
2.5.	Finanțarea	6
3.	Propunerea din 2005 de modificare a Fondului de Solidaritate prin lărgirea domeniului său de aplicare	6
4.	Raportul special al curții de conturi (audit al performanței)	7
5.	Rezultatele sondajului COCOF din 2010	8
6.	Adaptarea regulamentului	8
6.1.	Un domeniu de aplicare definit în mod clar pentru Fondul de Solidaritate	9
6.2.	O nouă definiție simplă a catastrofelor regionale	10
6.3.	Accelerarea plăților și introducerea avansurilor	11
6.4.	Intervenția în caz de catastrofe cu evoluție lentă	11
6.5.	Fuzionarea deciziilor de acordare a subvențiilor și a acordurilor de punere în aplicare	12
6.6.	Transformarea Fondului într-un instrument mai eficace de rezistență la catastrofe și la schimbările climatice	12
7.	Clauza de solidaritate prevăzută la articolul 222 din TFUE	13
8.	Rezumat și concluzii	13
	Anexa 1: Pragurile fixate pentru catastrofe majore aplicabile în 2011	14
	Anexa 2: Cererile prezentate Fondului de Solidaritate al UE între 2002 și 2010	16
	Anexa 3: Prezentare statistică a cererilor adresate Fondului de Solidaritate	20
	Anexa 4: Simularea PIB-ului regional (n-3)	21

COMUNICARE A COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN, CONSILIU, COMITETUL ECONOMIC ȘI SOCIAL ȘI COMITETUL REGIUNILOR

Viitorul Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene

1. REZULTATELE CELOR OPT ANI DE INTERVENȚIE A FONDULUI DE SOLIDARITATE

Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene (FSUE)¹ a fost creat în 2002 pentru a pune la dispoziția UE un instrument care să permită gestionarea eficientă a catastrofelor naturale majore care afectează statele membre sau țările în curs de aderare la UE². Anterior, nu existau astfel de instrumente pentru acțiuni interne.

Până la sfârșitul anului 2010, Comisia a primit 85 de cereri de asistență financiară din 23 de țări diferite: 27 din aceste cereri se încadrează în categoria „catastrofă naturală majoră”, care reprezintă principalul domeniu de aplicare al fondului. Regulamentul definește catastrofele majore ca fiind cele care au cauzat daune care depășesc un prag specific pentru fiecare țară și este definit a fi mai mic de 0,6% din venitul național brut (VNB) sau 3 miliarde EUR în prețurile din 2002 care în 2011 corespund cu 3 536 miliarde EUR³. Pragurile aplicabile fiecărei țări în 2011 sunt prezentate în anexa 1.

Aproape două treimi din toate cererile primite începând de la crearea fondului se referă, totuși, la cele două excepții prevăzute în regulament care permit mobilizarea fondului, chiar și în cazul în care prejudiciile rămân inferioare pragului. 53 de cereri au fost prezentate drept așa-numite „catastrofe regionale extraordinare”, iar 4 în conformitate cu criteriile pentru catastrofe dintr-o „țară învecinată”. În acest din urmă caz, o țară eligibilă afectată de același dezastru ca o altă țară eligibilă în care apariția unei catastrofe majore a fost acceptată poate beneficia, de asemenea, de fond, indiferent de amploarea prejudiciilor. Catastrofele regionale extraordinare sunt definite prin faptul că au afectat majoritatea populației din regiunea în cauză și au repercusiuni grave și durabile asupra condițiilor de viață și a stabilității economice a regiunii.

În total, între crearea Fondului de Solidaritate în 2002 și sfârșitul anului 2010, au fost aprobate 42 de cereri cu un ajutor financiar în valoare totală de peste 2,4 miliarde EUR⁴. În această perioadă, Comisia a trebuit să respingă 35 de cereri de ajutor, dintre care toate au fost prezentate drept „catastrofe regionale extraordinare”, deoarece s-a constatat că acestea nu îndeplineau criteriile excepționale. Două cereri au fost retrase de statele solicitante odată ce a devenit clar că acestea nu ar avea succes. La sfârșitul lunii decembrie 2010, decizia referitoare la șase dintre cereri era încă în curs. Întrucât atât intensitatea cât și frecvența catastrofelor

¹ Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 al Consiliului din 11 noiembrie 2002 de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene (JO L 311 din 14.11.2002, p. 3)

² În prezent, Croația, Turcia și Islanda

³ În 2011, pragul de 3 miliarde EUR se aplică pentru Franța, Germania, Italia, Spania și Regatul Unit, pentru toate celelalte țări, se aplică pragul de 0,6% din VNB situat în termeni absoluți de la 32,7 milioane EUR pentru Malta până la 3 339 de miliarde EUR pentru Țările de Jos. Din motive de disponibilitate a unor date statistice armonizate de la EUROSTAT, se utilizează cifrele VNB pentru anul n-2.

⁴ Inclusiv plăți în 2011 pentru 8 cazuri aprobate în 2010.

naturale în Europa au continuat să crească, cererile au vizat o varietate de tipuri diferite de catastrofe naturale, inclusiv furtuni, inundații, alunecări de teren, cutremure, erupții vulcanice, incendii forestiere și secetă, cel mai grav caz fiind cutremurul din 2009 din orașul L'Aquila, în Italia, cu prejudicii de peste 10 miliarde EUR și zeci de mii de persoane rămase fără adăpost, pentru care fondul a intervenit cu peste 492 de milioane EUR, cea mai mare subvenție plătită până în prezent. Anexele 2 și 3 oferă o privire de ansamblu a tuturor cererilor primite din 2002 până la sfârșitul anului 2010.

Faptul că Fondul de Solidaritate – apreciat în funcție de scopul pentru care a fost creat – este un proiect de mare succes, a fost recunoscut pe scară largă. Intervenția Fondului a contribuit la diminuarea sarcinii financiare a țărilor afectate de o catastrofă. Ajutorul și resursele suplimentare oferite în momente extrem de dificile au creat o imagine pozitivă a Uniunii în ochii cetățenilor săi. Cu toate acestea, experiența dobândită arată că există limitări și curențe în funcționarea fondului.

2. PROBLEME ȘI ÎNTREBĂRI

2.1. Un număr disproporționat de cereri depuse pe baza unor criterii de „excepție”

Astfel cum s-a indicat mai sus, experiența dobândită începând din 2002 a arătat că majoritatea cererilor de asistență din Fondul de Solidaritate nu sunt prezentate în urma unor catastrofe majore, astfel cum este prevăzut de către legiuitor, ci pe baza criteriilor excepționale aplicabile catastrofelor regionale. Pentru astfel de cazuri, regulamentul prevede acordarea unei atenții speciale regiunilor îndepărtate și izolate și impune ca aceste criterii să fie examinate de către Comisie „cu cea mai mare rigoare”. În plus, acesta limitează alocarea financiară maximă anuală pentru catastrofele regionale la maximum 7,5% din suma maximă de 1 miliard EUR, care poate fi mobilizată în cadrul Fondului de Solidaritate în orice an, adică o sumă de 75 de milioane EUR. Acest fapt subliniază intenția legislatorului de a nu accepta catastrofele regionale decât în situații cu adevărat excepționale.

Rata refuzurilor pentru cererile bazate pe criterii regionale, de aproximativ două treimi, continuă să fie foarte ridicată. În schimb, cererile privind catastrofe majore pentru care se aplică un singur criteriu cantitativ au fost aprobate până în prezent în procent de 100%.

2.2. Criterii regionale neclare și lipsă de transparență

Definiția „catastrofelor regionale extraordinare” în regulament este destul de vagă, iar condițiile stabilite pentru activarea Fondului în temeiul acestei categorii sunt – astfel cum s-a prevăzut de către legiuitor – dificil de îndeplinit: Fondul poate fi mobilizat doar în mod excepțional, dacă o catastrofă regională extraordinară afectează majoritatea populației unei regiuni și dacă are efecte grave și de durată asupra stabilității economice și a condițiilor de viață ale acesteia. Elementele justificative ale unor astfel de condiții sunt dificil de furnizat și de evaluat. Drept rezultat, statele solicitante și Comisia investesc timp și eforturi semnificative în pregătirea și evaluarea cererilor pentru catastrofe regionale de mai mică amploare care sunt, totuși, refuzate în majoritatea cazurilor. Se pare că, în pofida unor recomandări și orientări detaliate furnizate de Comisie, multe state membre se consideră obligate față de regiunile lor să prezinte cereri, chiar dacă sunt conștienți că acestea au puține șanse de reușită. Refuzul cererilor creează un sentiment de frustrare în statele și regiunile în cauză și sunt dăunătoare pentru imaginea UE.

2.3. Capacitatea de reacție și notorietatea

Problemele ridicate cu privire la termenele necesare pentru plata subvențiilor din Fondul de Solidaritate sunt inerente condițiilor și procedurilor instituite prin regulament. Fondul de Solidaritate este adesea confundat cu un instrument de reacție rapidă pentru gestionarea crizelor, ceea ce nu corespunde destinației sale. Fondul este un instrument care contribuie la refinanțarea operațiilor de urgență finanțate inițial de către autoritățile publice din țara afectată. Cu toate acestea, Comisia împărtășește punctul de vedere al celor care solicită ca ajutorul să fie disponibil mai repede decât este cazul în prezent.

O serie de factori limitează capacitatea de reacție a Fondului, dintre care cei mai importanți sunt următorii:

- În cazul unei catastrofe, Comisia nu poate să acționeze din proprie inițiativă; aceasta trebuie să aștepte o cerere oficială de la autoritățile naționale care au nevoie, în general, de o perioadă de 10 săptămâni de la începutul catastrofei pentru a-și pregăti cererea. În plus, deseori, solicitanții își actualizează cererea după depunerea oficială a acesteia. În unele cazuri, pentru realizarea evaluării, Comisia trebuie să solicite informații complementare care sunt permise, uneori, numai peste câteva luni.
- Creditele alocate subvențiilor din Fondul de Solidaritate nu sunt direct disponibile în bugetul UE. Subvențiile reprezintă eforturi financiare suplimentare din partea statelor membre, în plus față de contribuțiile lor normale la bugetul UE. Înainte ca ajutorul să poată fi plătit, Comisia trebuie să solicite Parlamentului European și Consiliului aprobarea unui buget rectificativ, ceea ce implică, de obicei, o procedură destul de îndelungată care durează între două și patru luni, uneori mai mult.
- Mobilizarea Fondului în temeiul regulamentului actual implică o întreagă serie de etape, de la primirea cererii până – în cazul unei evaluări pozitive – la plata subvențiilor. Pentru fiecare caz sunt necesare nu mai puțin de patru decizii ale Comisiei:
 - acceptarea cererii atunci când cazul, considerat eligibil, îndeplinește criteriile din regulament pe baza evaluării cererii de către serviciile Comisiei,
 - adoptarea unei propuneri de buget rectificativ pentru ca Parlamentul European și Consiliul să aprobe mobilizarea Fondului și să deblocheze creditele bugetare corespunzătoare sumei propuse a ajutorului disponibil,
 - adoptarea unei decizii a Comisiei adresată statului beneficiar prin care se acordă ajutorul (decizie de acordare a subvenției),
 - adoptarea acordului pentru punerea în aplicare a subvenției care precizează condițiile de utilizare a subvenției și care stabilesc în special tipurile de operațiuni de urgență care urmează să fie finanțate din subvenție și desemnează autoritățile competente (acord de punere în aplicare).
- Acordurile de punere în aplicare pot, în principiu, să fie încheiate de îndată ce bugetul rectificativ este aprobat și Comisia adoptă decizia de acordare a subvenției. Comisia solicită în mod sistematic statelor beneficiare să furnizeze informațiile necesare (în special privind tipurile operațiunilor pentru care intenționează să folosească subvenția) de îndată ce aceasta a propus mobilizarea subvenției și în cursul procedurii de stabilire a bugetului

rectificativ. Totuși, în multe cazuri, aceste informații sunt comunicate de statele solicitante numai cu săptămâni sau chiar luni după adoptarea bugetului rectificativ.

- Acordurile trebuie să fie semnate de comisarul responsabil și de reprezentantul desemnat al statului beneficiar, de obicei un ministru din guvern.
- Cererile nu sunt întotdeauna prezentate într-una dintre principalele limbi de lucru ale Comisiei, astfel încât trebuie să se solicite traduceri pentru a permite Comisiei să aibă posibilitatea de a prelucra cererile. Traducerile pot necesita până la șase săptămâni. În plus, cerința de a traduce toate documentele oficiale asupra cărora Comisia trebuie să decidă sau care se adresează statului solicitant prelungește termenele.

Aceasta duce la un efect cumulat din cauza căruia, în multe cazuri, subvențiile pot fi plătite numai 9 până la 12 luni după producerea catastrofei, uneori și mai târziu. Subvențiile pot fi utilizate în mod retroactiv pentru refinanțarea operațiunilor de urgență deja efectuate în timpul catastrofei sau în perioada imediat următoare și, prin urmare, își mențin efectul scontat de reducere a bugetelor statelor membre și de sprijin pentru ca regiunile să-și poată depăși sarcina financiară provocată de catastrofă. Pe de altă parte, astfel de întârzieri afectează în mare măsură notorietatea finanțării din Fondul de Solidaritate față de populația afectată, îndeosebi fiindcă regulamentul nu prevede nicio regulă privind publicitatea și nu toate statele membre divulgă pe scară largă originea ajutorului primit.

2.4. Domeniu de aplicare

Este deosebit de dificil, dacă nu imposibil să se mobilizeze în mod corespunzător un ajutor din partea Fondului, sub forma sa actuală, în cazul unor crize majore de altă origine decât cea naturală, după cum demonstrează accidentele industriale cum ar fi marea neagră provocată de petrolierul Prestige, explozia depozitului de carburant de la Buncefield sau actele teroriste precum bombele de la Madrid și de la Londra din 2004 și 2005. De asemenea, este imposibil, în prezent, să se acorde asistență din partea Fondului de Solidaritate în cazul unei crize grave în domeniul sănătății publice, cum ar fi răspândirea unei epidemii precum SRAS (sindromul respirator acut sever) în Europa sau cauzată de un accident nuclear major, care ar putea depăși cu ușurință capacitățile de reacție ale diferitelor state. Cu toate acestea, s-au formulat apeluri, de exemplu din partea Parlamentului European, pentru ca astfel de evenimente să necesite în mod obligatoriu un răspuns la nivel european, mai precis din partea Fondului de Solidaritate în astfel de contexte.

2.5. Finanțare

Subvențiile din Fondul de Solidaritate nu sunt finanțate din cadrul bugetar normal al UE, ci din fonduri suplimentare care se adaugă la rubricile corespunzătoare, astfel cum se prevede în Acordul interinstituțional. La propunerea Comisiei, subvențiile trebuie, prin urmare, să fie aprobate de la caz la caz de către Parlamentul European și Consiliu. Plafonul anual este de 1 miliard EUR. De la crearea fondului, în 2002, această sumă a fost întotdeauna suficientă, suma maximă plătită într-un singur an (2002) ridicându-se la 728 de milioane EUR, urmată de 622 de milioane EUR în 2009. În toți ceilalți ani plățile cumulate au fost cu mult mai mici. Prin urmare, nu pare să fie necesar să se mărească plafonul bugetar.

Subvențiile individuale sunt plătite după adoptarea propunerii corespunzătoare de buget rectificativ a Comisiei pentru cazul în speță și în urma dialogului trilateral dintre Parlamentul European, Consiliu și Comisie. Procedura ar necesita, în mod normal, două lecturi, dar ea a

fost simplificată și limitată la o singură lectură. Timpul necesar aprobării fiecărui credit bugetar în parte variază în funcție de împrejurări dar, în general, durează între șase și doisprezece săptămâni. Comisia utilizează acest timp pentru a pregăti decizia oficială de acordare a subvenției și a negocia cu statul beneficiar acordul privind punerea în aplicare a subvenției care trebuie încheiate înainte ca subvenția să poată fi plătită.

3. PROPUNEREA DIN 2005 DE MODIFICARE A FONDULUI DE SOLIDARITATE PRIN LĂRGIREA DOMENIULUI SĂU DE APLICARE

În 2005, Comisia a prezentat o propunere legislativă pentru un nou regulament privind Fondul de Solidaritate al UE⁵. Bazându-se pe Fondul existent, această propunere urmărește

- lărgirea domeniului de aplicare și a eligibilității operațiunilor, care să permită Uniunii să reacționeze la alte catastrofe decât cele de origine naturală, de exemplu, accidentele industriale și alte catastrofe provocate de om, amenințările la adresa sănătății publice (pandemii, etc.) și acțiunile teroriste majore;
- posibilitatea plăților în avans, pentru a accelera viteza de reacție și notorietatea sprijinului Uniunii;
- simplificarea procedurii, prin introducerea unor criterii mai clare de activare a Fondului (coborârea plafonului pentru catastrofe majore în același timp cu eliminarea criteriilor excepționale).

Propunerea a fost primită cu mare interes de către Parlamentul European. Acesta a adoptat-o în primă lectură la 18 mai 2006.

Cu toate acestea, în cadrul Consiliului, propunerea s-a lovit de scepticismul general și de opoziția unei mari majorități a statelor membre cu privire la aproape toate elementele noi conținute în ea și, în special, din perspectiva implicațiilor lor potențiale asupra bugetului. După mai multe runde de examinări și de negocieri intense cu Comisia, grupul de lucru al consilierilor financiari a decis, în mai 2006, să întrerupă examinarea propunerii. În ciuda eforturilor considerabile și repetate ale Comisiei, Consiliul nu a dorit să înscrie din nou propunerea pe ordinea de zi. În mod similar, apelurile repetate ale Parlamentului către Consiliu pentru reluarea examinării textului au rămas fără răspuns.

4. RAPORTUL SPECIAL AL CURȚII DE CONTURI (AUDIT AL PERFORMANȚEI)

În iunie 2008, Curtea de Conturi Europeană a prezentat rezultatele unui audit al performanței referitor la funcționarea Fondului⁶. Auditul a examinat dacă Fondul a oferit o asistență rapidă, eficientă și flexibilă și dacă statele beneficiare sunt satisfăcute de intervenția Fondului. În acest scop, Curtea a revizuit toate cererile depuse până la sfârșitul anului 2006 și a efectuat o anchetă prin intermediul chestionarelor adresate statelor solicitante.

⁵ Propunere de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului de Solidaritate al Uniunii Europene COM(2005) 108 final, 6.4.2005.

⁶ Raportul special nr. 3/2008 „Fondul de Solidaritate al Uniunii Europene: cât de rapid, eficient și flexibil este acesta?” (JO C 153, 18.6.2008)

Raportul trage concluzii similare privind funcționarea Fondului de Solidaritate cu cele referitoare la propunerea Comisiei din 2005, descrise mai sus. Dacă, în ansamblu, Curtea a concluzionat că Fondul îndeplinește obiectivul fundamental de a manifesta solidaritate cu statele membre în cazul unor catastrofe, aceasta a remarcat cu toate acestea, faptul că condițiile pentru aprobarea unei cereri depuse în urma unor „catastrofe regionale” de mai mică amploare (față de „catastrofe majore”) au fost mai greu de satisfăcut, îndeosebi din cauza definiției destul de vagi a catastrofelor regionale în regulament, care poate să conducă și la o posibilă lipsă de claritate în respingerea unor astfel de catastrofe. Curtea a criticat, în special, lipsa de rapiditate a instrumentului.

5. REZULTATELE SONDAJULUI COCOF DIN 2010

În 2010, pentru a înțelege mai bine care sunt condițiile în care statele membre ar fi pregătite să continue discuțiile/negocierile, Comisia a prezentat Fondul de Solidaritate membrilor COCOF⁷, evidențiind punctele forte și punctele slabe ale acestuia, precum și elementele cheie ale propunerii din 2005. Au fost formulate trei întrebări specifice:

- Care sunt elementele din prezentul regulament din cauza cărora statele membre consideră că fondul nu răspunde sau nu răspunde pe deplin așteptărilor lor?
- Care elemente ale propunerii unui nou regulament din 2005 ar putea face obiectul unor noi deliberări (în modul propus de Comisie sau sub o altă formă)? Care elemente par nerealiste sau de nedorit?
- Există chestiuni/aspecte pe care ați dori să le vedeți abordate/acoperite de Fond care nu sunt incluse nici în regulamentul actual, nici în propunerea din 2005 ?

Această anchetă a arătat că un număr semnificativ de state membre continuă să își exprime opoziția la adoptarea unui nou regulament, în timp ce unele state membre par să considere că anumite elemente selectate ale actualului regulament ar putea fi ajustate în mod limitat, de exemplu, în vederea includerii secetei sau a atenuării criteriilor referitoare la catastrofele regionale (a căror eliminare fusese, inițial, propusă de Comisie). Orice modificare susceptibilă de a duce la cheltuieli mai mari a fost, totuși, complet respinsă de marea majoritate a statelor membre. Șase state membre s-au declarat a fi, în general, favorabile și deschise unor discuții.

6. ADAPTAREA REGULAMENTULUI

Din cele de mai sus este evident că, în climatul politic actual, caracterizat în special de situația bugetară dificilă din multe state membre, marea majoritate a statelor membre nu sunt pregătite să accepte o modificare majoră a bazei juridice și a modului de funcționare a Fondului de Solidaritate. Prin urmare, Comisia abandonează ideea relansării propunerii din 2005. Totuși, Fondul de Solidaritate, în forma în care există astăzi, ar trebui să devină mai eficace, după cum s-a demonstrat mai sus. Prin urmare, ar fi oportun să se retragă propunerea din 2005 și să se exploreze alte posibilități de a aborda cel puțin cele mai importante dintre problemele descrise mai sus.

⁷ Comitetul de coordonare al fondurilor instituite prin Regulamentul (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului din 11 iulie 2006 de stabilire a anumitor dispoziții generale privind Fondul European de Dezvoltare Regională, Fondul Social European și Fondul de coeziune.

Comisia consideră că funcționarea Fondului de Solidaritate ar putea fi îmbunătățită în mod semnificativ prin simpla introducere a unui număr minim de modificări ale prezentului regulament, menținând, în același timp, motivul și caracterul acestuia și fără a aduce atingere finanțelor sale și volumului de cheltuieli. Nicio ajustare a regulamentului nu vizează criteriile de eligibilitate pentru operațiunile finanțate din Fond, cum ar fi repararea imediată a infrastructurilor vitale și costurile de desfășurare a mijloacelor de intervenție. Unele elemente ale propunerii din 2005, cum ar fi extinderea domeniului de aplicare, modificarea pragurilor sau abandonarea catastrofelor regionale nu vor mai fi urmărite.

De asemenea, ar trebui să fie explorate măsuri pentru ameliorarea notorietății prin intermediul unor reguli privind informarea și publicitatea.

6.1. Un domeniu de aplicare definit în mod clar pentru Fondul de Solidaritate

Scopul urmărit prin instituirea Fondului de Solidaritate a fost crearea unui instrument financiar care să permită o intervenție la nivelul UE în cazul unor dezastre naturale majore care afectează unul sau mai multe state membre sau țările implicate în negocieri de aderare. Formularea articolului 2 alineatul (1) din regulament, care prevede că „intervenția Fondului poate fi *în principal* declanșată atunci când [...] survine o catastrofă naturală majoră” pare, cu toate acestea, să sugereze că Fondul ar putea să fie activat și în alte cazuri. Nu este clar, totuși, dacă formula „în principal” este destinată să relativizeze limitarea domeniului de aplicare al Fondului la „catastrofe majore”, și anume prin evocarea excepțiilor referitoare la anumite catastrofe de mai mică amploare prevăzute la alineatul (2) din articolul menționat; sau dacă vizează lărgirea domeniului de aplicare a Fondului și la alte catastrofe decât cele de origine naturală.

O examinare suplimentară a dispozițiilor regulamentului arată că mobilizarea Fondului pentru catastrofe de origine nenaturală s-ar confrunta cu grave dificultăți de ordin juridic. Articolul 3 precizează că „intervențiile Fondului sunt în principiu limitate la finanțarea măsurilor destinate reparării daunelor care nu pot fi asigurate”. De la bun început, Comisia a interpretat și aplicat această dispoziție ca însemnând excluderea daunelor private de la asistență. În plus, principiul „poluatorul plătește” și obligația statului afectat de a solicita despăgubiri din partea părților terțe (răspundere civilă) par să excludă alte catastrofe decât cele naturale din domeniul de aplicare a Fondului. Aceste considerații, de exemplu, au condus la respingerea cererii depuse de Ungaria în urma catastrofei provocate de deversarea nămolului roșu din 2010.

Propunerea Comisiei de instituire a unui nou regulament privind Fondul de Solidaritate, prezentată în 2005, viza, printre altele, extinderea domeniului de aplicare a Fondului la alte catastrofe decât cele naturale. În timp ce prezenta propunere a fost salută de Parlamentul European, o mare majoritate a statelor membre din cadrul Consiliului au fost și continuă să fie puternic opuse oricărei tentative de extindere a domeniului de aplicare a Fondului în afara catastrofelor naturale.

Din motive de claritate, textul regulamentului actual ar trebui, prin urmare, să fie ajustat pentru a deveni evident că Fondul se aplică numai în caz de catastrofe de origine naturală. Aceasta ar elimina orice ambiguitate eventuală cu privire la domeniul de aplicare a Fondului, și ar reduce, astfel, așteptările potențialilor solicitanți, pe care Comisia ar trebui în mod necesar să-i inducă în eroare – fără a mai menționa efortul considerabil necesar statului solicitant pentru pregătirea unei cereri și Comisiei pentru evaluarea acesteia.

În același timp, regulamentul ar trebui să stabilească faptul că limitarea la catastrofe naturale nu ar exclude cazurile în care acest tip de catastrofă provoacă efecte „în cascadă” și duce, de asemenea, la o catastrofă industrială (de exemplu, o inundație care afectează o uzină chimică) sau la o catastrofă pentru sănătatea publică [de exemplu, un cutremur care întrerupe alimentarea cu apă, declanșând o epidemie (transmisă prin rețeaua de apă); sau care distruge instalații spitalicești, afectând acordarea de îngrijiri pentru victimele catastrofei naturale.]

6.2. O nouă definiție simplă a catastrofelor regionale

După cum s-a arătat mai sus, condițiile pentru intervenția excepțională a Fondului de Solidaritate în cazul unei „catastrofe regionale ieșite din comun” prevăzută la articolul 2 alineatul (2) al treilea paragraf din regulamentul privind Fondul de Solidaritate nu sunt suficient de clare și se bazează în principal pe criteriile „elastice” care au nevoie de interpretare („repercusiuni grave și durabile asupra condițiilor de viață și a stabilității economice”). Justificarea și verificarea îndeplinirii acestor condiții este foarte costisitoare și necesită mult timp, atât pentru solicitant, cât și pentru Comisie. Această ambiguitate duce la un număr ridicat de cereri care ulterior trebuie să fie respinse, ceea ce creează speranțe false și, ulterior, un sentiment de frustrare pentru țările și regiunile în cauză. Numărul ridicat de cazuri care nu sunt acceptate dăunează imaginii Uniunii Europene.

Prin urmare, ar putea fi necesar să se redefinească criteriile pentru catastrofe regionale într-un mod simplu, obiectiv și transparent, similar cu cel pentru catastrofe majore, cu cel mult unul sau doi indicatori „fiabili” ușor de verificat. Aceste criterii ar trebui să fie stabilite astfel încât să poată fi îndeplinite cu ușurință în cazul catastrofelor regionale cu adevărat grave, în principiu prin acele tipuri de catastrofe regionale pentru care fondul a intervenit în mod excepțional în temeiul regulamentului actual. În același timp, redefinirea criteriilor regionale în acest mod ar face ca potențialii solicitanți să fie capabili să evalueze cu multă certitudine, în prealabil, dacă o catastrofă va beneficia sau nu de ajutor. Prin urmare, solicitanții ar fi scutiți în acest mod de eforturile considerabile de pregătire a unei cereri dacă nu se poate aștepta cu adevărat niciun fel de răspuns pozitiv la aceasta.

Comisia propune să se acorde catastrofelor regionale o definiție similară cu cea a catastrofelor majore, și anume, catastrofe care au produs pagube care depășesc un anumit prag. Pragul ar fi un procentaj din PIB-ul regional la nivel NUTS 2. În calitate de referință regională, NUTS 2 se impune întrucât este bine stabilit în cadrul politicii de coeziune, este suficient de mare pentru a exclude doar evenimentele locale și datele statistice sunt disponibile cu ușurință. Dacă o catastrofă afectează mai multe regiuni NUTS 2, același prag (adică procentaj) ar fi aplicat în raport cu PIB-ul regional mediu al regiunilor în cauză. Condițiile specifice din regiunile ultraperiferice ar fi satisfăcute întrucât toate regiunile ultraperiferice sunt definite la nivelul NUTS 2. În cazul unor catastrofe naturale care ar provoca un efect „de cascadă” ducând la catastrofe în domeniul sănătății publice, ar trebui stabilite criterii suplimentare împreună cu statele membre.

Nu numai că o astfel de soluție ar fixa criteriile pentru catastrofe regionale pe o bază simplă și obiectivă, ci aceasta ar elimina și dificultatea de a mobiliza Fondul pentru catastrofe precum incendiile forestiere (cu condiția ca acestea să fi creat pagube suficient de mari) care, în prezent, prin natura lor, corespund rareori criteriilor privind catastrofele regionale.

În scopul testării fezabilității unei astfel de abordări, Comisia a efectuat o simulare prin aplicarea criteriului unic de prejudiciu care depășește 1,5% din PIB-ul regional la nivel NUTS 2 la toate cererile privind catastrofe regionale primite din 2002 și concluzionate înainte de

sfârșitul anului 2010. Valoarea de referință a PIB-ului regional este anul $n-3$ unde n reprezintă anul de aplicare ($n-3$ este cel mai recent an pentru care datele regionale armonizate sunt, în general, disponibile). Aceste rezultate sunt prezentate în anexa 4. Din cele 37 catastrofe regionale examinate, numai două cazuri care au fost aprobate anterior nu ar fi fost eligibile în timp ce unul dintre cazurile respinse ar fi fost aprobat; într-unul din cazuri există îndoieli cu privire la valoarea prejudiciilor cauzate. Toate celelalte cazuri ar fi dus la același rezultat, cu diferența semnificativă că 23 de cereri pentru catastrofe de mai mică amploare care au trebuit să fie respinse nu ar fi fost depuse deloc întrucât statele membre nu ar fi avut îndoieli asupra ineligibilității acestora.

Aceasta demonstrează că, prin aplicarea unui criteriu simplu și unic bazat pe PIB, ar fi posibil să se ajungă la un rezultat aproape identic, asigurând, în același timp, o simplificare considerabilă întrucât cererile potențial eligibile nu vor mai avea nevoie să demonstreze conformitatea cu criteriile complicate privind catastrofele regionale, impuse de regulamentul actual. În schimb, aceasta ar facilita în mod considerabil evaluarea acestor cereri de către Comisie, eliminarea obligației de a evalua cereri care, după toate probabilitățile, nu ar avea succes și, prin urmare, ar contribui în mod considerabil la accelerarea procesului de luare a deciziilor și de plată a subvențiilor.

În plus, acest nou criteriu regional nu ar avea, în ansamblu, niciun impact financiar.

6.3. Accelerarea plăților și introducerea avansurilor

În conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și cu normele bugetare, pare dificil să se reducă în mod semnificativ timpul necesar pentru punerea la dispoziție a subvențiilor de la Fondul de Solidaritate, fără a schimba modul de finanțare a instrumentului (a se vedea punctul 2.5 de mai sus). Prin urmare, Comisia explorează noi modalități care ar permite punerea la dispoziție mai rapidă a ajutorului financiar destinat atenuării situațiilor de urgență din statele membre. Acest lucru este deosebit de important în caz de catastrofe transfrontaliere, în care Comisia se confruntă cu o situație în care nu este în măsură să aplice un nivel egal de solidaritate față de un stat membru al UE în raport cu o țară terță căreia i se poate acorda o asistență financiară imediată⁸.

Capacitatea de reacție și notorietatea Fondului de Solidaritate ar putea fi îmbunătățite prin introducerea în regulament a posibilității de a acorda avansuri. Acest lucru ar permite Comisiei să adopte măsuri imediate prin acordarea unui avans, de îndată ce statul afectat a solicitat asistență. Acest avans ar fi considerat drept avans la suma care urmează să fie acordată atunci când evaluarea și procedura bugetară sunt finalizate. În cazul în care cererea nu este acceptată, statul solicitant ar trebui să ramburseze avansul către Comisie. Valoarea avansului poate fi calculată ca un procentaj (de exemplu 10%) din subvenția preconizată și poate fi limitată ca valoare absolută (de exemplu, la 5 milioane EUR). Avansurile ar fi plătite numai la cererea expresă a statului solicitant și ar fi limitate la cazurile de catastrofe majore, astfel cum sunt definite în regulament. Întrucât probabilitatea acordării unui ajutor pentru o catastrofă majoră este foarte mare (până în prezent, 100%) Comisia are foarte puține șanse de a fi obligată să recupereze un avans din cauza respingerii unei cereri. O dispoziție similară figura deja în propunerea din 2005.

⁸ După inundațiile care au afectat Europa Centrală în mai și iunie 2010, Comisia a aprobat acordarea imediată de fonduri de urgență pentru asistarea victimelor inundațiilor din Moldova în timp ce Ungariei, Poloniei, Slovaciei, Republicii Cehe, Croației și României nu li s-a acordat ajutorul Fondului de Solidaritate decât după 10 luni de la producerea catastrofei.

6.4. Intervenția în caz de catastrofe cu evoluție lentă

În anumite ocazii, statele solicitante au întâmpinat dificultăți în a satisface termenul limită de depunere a cererilor în cazul în care catastrofele aveau o evoluție lentă. Actualul regulament prevede că cererile trebuie să fie prezentate Comisiei în termen de 10 săptămâni de la data înregistrării primului prejudiciu. Secetele reprezintă un exemplu tipic pentru astfel de catastrofe care nu sunt caracterizate doar prin perioade lungi de evoluție, ci și prin dificultatea de a stabili cu precizie momentul în care a survenit primul prejudiciu.

În timp ce termenul general de 10 săptămâni ar trebui să fie menținut, problema ar putea fi soluționată prin introducerea unei dispoziții specifice în regulament care să stipuleze că, în astfel de cazuri, termenul limită va începe cu data primei măsuri adoptate de autoritățile publice pentru a răspunde fenomenului în cauză; de exemplu, în caz de secetă, atunci când sunt instituite restricții pentru consumul de apă sau în cazul în care se adoptă măsuri specifice de sprijin pentru agricultură.

O astfel de dispoziție ar corespunde în mare parte cu ceea ce se aplică catastrofelor „normale” care apar în mod brusc și în care, de regulă, intervenția publică începe, de obicei, în termen de câteva ore de la eveniment.

6.5. Fuziunea deciziilor de acordare a subvențiilor și a acordurilor de punere în aplicare

Punctul 2.3 de mai sus evidențiază posibilele surse de întârziere în punerea la dispoziție a subvențiilor. Întrucât Fondul este finanțat în afara cadrului bugetar normal al UE, Comisia trebuie să solicite Parlamentului European și a Consiliului aprobarea valorii ajutorului propus în fiecare caz. Comisia consideră că procedura în vigoare nu ar trebui schimbată.

Cu toate acestea, există posibilități considerabile de raționalizare și simplificare a procedurilor administrative și de accelerare a acordării asistenței de la Fondul de Solidaritate dacă ar fi necesar un singur act al Comisiei pentru ca o subvenție să poate fi plătită, de îndată ce Parlamentul European și Consiliul au pus la dispoziție resursele financiare. În ceea ce privește statele membre, și anume marea majoritate a beneficiarilor potențiali, divizarea actului de acordare a subvenției și a actului de stabilire a condițiilor de utilizare a subvenției (decizia de acordare a subvenției și acordul de punere în aplicare) nu reprezintă nicio valoare adăugată. Fuziunea celor două, de exemplu prin includerea dispozițiilor cuprinse în prezent în acordul cu decizia de subvenționare sau prin anexarea acestora la decizia de subvenționare pare o soluție destul de simplă care ar duce la o mare economie de timp. Se estimează că în acest mod, prin simpla modificare a articolului relevant din regulament – ar putea fi plătite ajutoare în favoarea țărilor afectate de catastrofe cu patru până la opt săptămâni mai devreme decât în cadrul sistemului actual. În mod evident, cele două elemente ale dobânzii de bază către beneficiari, și anume definiția operațiunilor eligibile și desemnarea autorităților competente ar continua să fie adoptate pe baza propunerii statului beneficiar.

Pentru statele nemembre eligibile, și anume pentru numărul limitat de țări în proces de negociere pentru aderarea la UE, această separare ar trebuie să fie menținută întrucât un act unilateral al Comisiei, cum ar fi doar decizia de acordare a subvenției nu ar avea niciun caracter obligatoriu pentru aceștia. În astfel de cazuri, un acord de finanțare sau de punere în aplicare ar fi în continuare necesar.

6.6. Transformarea Fondului într-un instrument mai eficace de rezistență la catastrofe și la schimbările climatice

Într-o Uniune solidară, este la fel de important ca fiecare stat membru să depună eforturile necesare pentru a evita situațiile de urgență și catastrofele. Orice politică de gestionare a catastrofelor trebuie să aibă ca obiectiv fundamental evitarea catastrofelor și, în cazul în care acestea se produc, limitarea pe cât posibil a prejudiciilor. O legătură mai strânsă între funcționarea Fondului și politicile Uniunii în domeniul gestionării catastrofelor și a schimbărilor climatice este susceptibilă⁹ de a limita în mod considerabil prejudiciile și costurile cauzate de catastrofe și, în cele din urmă, de a reduce numărul cererilor de asistență.

Regulamentul prevede deja o obligație pentru statul beneficiar de a prezenta în detaliu în raportul de punere în aplicare măsurile introduse sau propuse pentru limitarea prejudiciilor și evitarea, pe cât posibil, a recurenței unor catastrofe similare. Se propune consolidarea acestei dispoziții, care este relativ generală, pentru a o face mai specifică. În raport, statul beneficiar ar fi obligat să prezinte în detaliu nivelul de avansare a aplicării legislației UE relevante în materie de evaluare, de gestionare și de prevenire a catastrofelor, să precizeze învățămintele trase din catastrofă și să se angajeze să adopte măsuri verificate de rezistență la schimbările climatice și la catastrofe.

De asemenea, Comisia va examina împreună cu părțile interesate fezabilitatea unei adaptări a plăților din partea Fondului de Solidaritate în funcție de gradul de aplicare a legislației pertinente a Uniunii în materie de prevenire a catastrofelor, de elaborare a programelor de gestionare a catastrofelor și de nivelul de absorbție a fondurilor Uniunii Europene destinate a fi investite în măsurile de prevenire a catastrofelor.

7. CLAUZA DE SOLIDARITATE PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 222 DIN TFUE

Articolul 222 din TFUE introduce pentru prima dată în Tratat o dispoziție potrivit căreia Uniunea și statele sale membre trebuie să acționeze împreună într-un spirit de solidaritate în cazul în care un stat membru face obiectul unui atac terorist sau este victima unei catastrofe naturale sau provocate de om. Articolul 222 prevede că Uniunea trebuie să mobilizeze toate instrumentele aflate la dispoziția sa:

- (a) pentru prevenirea amenințării teroriste pe teritoriul statelor membre; pentru protejarea instituțiilor democratice și a populației civile de un eventual atac terorist, pentru acordarea de asistență unui stat membru pe teritoriul acestuia, la solicitarea autorităților sale politice, în cazul unui atac terorist; și
- (b) pentru acordarea de asistență unui stat membru pe teritoriul acestuia, la solicitarea autorităților sale politice, în cazul unei catastrofe naturale sau provocate de om.

Punerea în aplicare a clauzei de solidaritate va cuprinde toate instrumentele de reacție existente, inclusiv Fondul de Solidaritate, respectând pe deplin procedurile lor specifice și funcționând în conformitate cu noul cadru financiar multianual. Prezenta comunicare nu aduce atingere acestor reflecții mai largi.

⁹ O reducere cu 1% a prejudiciilor cauzate de catastrofe ar permite Europei o economie de 150 de milioane EUR pe an. Sursă: baza de date EM-DAT.

8. REZUMAT ȘI CONCLUZII

Dacă se poate considera în mod legitim că, de la crearea sa, Fondul de Solidaritate a funcționat, în general, bine, în special având în vedere scopul specific pentru care a fost instituit, experiența acumulată în ultimii opt ani arată că există limitări și puncte slabe importante în funcționarea Fondului. Acestea se referă, în special, la lipsa de rapiditate cu care ajutoarele din Fond sunt puse la dispoziție și la gradul de transparență a criteriilor pentru mobilizarea Fondului.

Având în vedere că majoritatea statelor membre au rezerve serioase în legătură cu orice schimbări majore ale principiilor și ale funcționării Fondului de Solidaritate, în special în cazul în care acestea ar putea duce la creșterea cheltuielilor, Comisia reține propunerea sa din 2005 de revizuire a Fondului și de extindere a câmpului său de aplicare.

Pe de altă parte, Comisia consideră că funcționarea Fondului de Solidaritate ar trebui să fie ameliorată și că modificări limitate ale actualului regulament ar permite într-adevăr simplificarea, clarificarea și, mai ales, ameliorarea capacității de reacție a Fondului pentru ca asistența financiară pentru țările lovite de catastrofe să fie disponibilă mult mai rapid.

Prezenta comunicare are drept scop să sublinieze acest potențial ca bază de discuții cu Parlamentul European, cu statele membre din cadrul Consiliului, cu regiunile și alte părți interesate și să vizeze o posibilă propunere legislativă de modificare a regulamentului existent într-o etapă ulterioară, ținând seama de rezultatele acestor discuții.

Anexa 1:
Pragurile fixate pentru catastrofe majore aplicabile în 2011
 (pe baza cifrelor din 2009 pentru venitul național brut)

Regulamentul (CE) nr. 2012/2002 a Consiliului de instituire a Fondului de Solidaritate al UE definește pragul de mobilizare a Fondului pentru o anumită țară ca fiind echivalent unor prejudicii care depășesc 0,6% din VNB sau 3 miliarde EUR în prețurile din 2002. Se aplică pragul cel mai scăzut dintre cele două.

(în milioane EUR)

Țara		VNB 2009*	0,6% din VNB*	Pragul fixat pentru o catastrofă majoră în 2011 *
AT	ÖSTERREICH	271 459	1 628 756	1 628,756
BE	BELGIË/BELGIQUE	342 261	2 053 566	2 053,566
BG	BULGARIA	33 113	198 678	198,678
CY	KYPROS	16 641	99 845	99,845
CZ	ČESKÁ REPUBLIKA	129 046	774 274	774,274
DE	DEUTSCHLAND	2 430 940	14 585 640	3 535,904**
DK	DANMARK	226 447	1 358 684	1 358,684
EE	EESTI	13 538	81 230	81,230
EL	ELLADA	226 644	1 359 863	1 359,863
ES	ESPAÑA	1 029 541	6 177 246	3 535,904
FI	SUOMI/FINLAND	171 383	1 028 298	1 028,298
FR	FRANCE	1 922 845	11 537 070	3 535,904
HR***	HRVATSKA	43 572	261 431	261,431
HU	MAGYARORSZÁG	88 291	529 747	529,747
IE	ÉIRE/IRELAND	132 601	795 607	795,607
IS***	ICELAND	7 787	46 723	46,723
IT	ITALIA	1 494 576	8 967 457	3 535,904
LT	LIETUVA	27 010	162 057	162,057
LU	LUXEMBOURG (G.D.)	26 765	160 590	160,590
LV	LATVIJA	19 954	119 723	119,723
MT	MALTA	5 451	32 704	32,704

(în milioane EUR)

Țara		VNB 2009*	0,6% din VNB*	Pragul fixat pentru o catastrofă majoră în 2011 *
NL	NEDERLAND	556 518	3 339 108	3 339,108
PL	POLSKA	299 518	1 797 108	1 797,108
PT	PORTUGAL	162 331	973 986	973,986
RO	ROMÂNIA	113 652	681 913	681,913
SE	SVERIGE	296 151	1 776 908	1 776,908
SI	SLOVENIJA	34 704	208 224	208,224
SK	SLOVENSKO	62 575	375 452	375,452
TR***	TÜRKIYE	330 413	1 982 480	1 982,480
UK	UNITED KINGDOM	1 587 886	9 527 315	3 535,904

* Cifre rotunjite

** În 2011 3 535 904 milioane EUR corespunde cu 3 miliarde EUR în prețuri din 2002

*** State terțe eligibile implicate în negocieri de aderare cu UE

Anexa 2:
Cererile adresate Fondului de Solidaritate al UE între 2002 și 2010

Anul	Țara		Natura catastrofei	Prejudicii (în milioane EUR)	Categoria ¹⁰	Ajutorul acordat (în milioane EUR)
2002	1	AT	Inundații	2 900	majoră	134
	2	CZ	Inundații	2 300	majoră	129
	3	FR	Inundații (Gard)	835	regională	21
	4	DE	Inundații	9 100	majoră	444
Totalul ajutorului pentru cererile din 2002						728
2003	1	ES	Scurgeri de produse petroliere (Prestige)	436	regională	8,626
	2	IT	Cutremur (Molise/Apulia)	1 558	regională	30,826
	3	IT	Erupție vulcanică (Etna)	894	regională	16,798
	4	IT	Inundații (nordul Italiei)	(1 900)	(regională)	Cerere respinsă
	5	EL	Intemperii hibernale	(de precizat)	(regională)	Cerere respinsă
	6	PT	Incendii forestiere	1 228	majoră	48,539
	7	FR	Incendii forestiere (sudul Franței)	531	(regională)	Cerere respinsă
	8	ES	Incendii forestiere (frontiera portugheză)	53	țară învecinată	1,331
	9	MT	Inundații	30	majoră	0,961
	10	IT	Inundații (Friuli-Venezia-Giulia)	(525)	(regională)	Cerere respinsă
Totalul ajutorului pentru cererile din 2003						107,081
2004	1	FR	Inundații (delta fluviului Rhône)	785	regională	19,625
	2	ES	Inundații (Malaga)	(73)	(regională)	Cerere respinsă
	3-9	ES	Incendii forestiere (7 cereri cumulate)	(480)	(regională)	Toate cele 7 cereri respinse
	10	SK	Inundații	(29)	(regională)	Cerere respinsă
	11	SI	Cutremur	(13)	(regională)	Cerere retrasă
Totalul ajutorului pentru cererile din 2004						19,625

¹⁰ Cereri referitoare la catastrofe ale căror prejudicii sunt inferioare pragului pentru care criteriile pentru catastrofe regionale au fost evaluate ca nefiind îndeplinite poartă mențiunea regionale în paranteze „(regional)”

Anul	Țara		Natura catastrofei	Prejudicii (în milioane EUR)	Categoria ¹¹	Ajutorul acordat (în milioane EUR)
2005	1	SK	Furtună (Tatras)	203	majoră	5,668
	2	IT	Inundații (Sardinia)	223 (sumă supraestimat ă)	(regională)	Cerere respinsă
	3	EE	Furtună	48	majoră	1,29
	4	LV	Furtună	193	majoră	9,487
	5	SE	Furtuna „Gudrun”	2 297	majoră	81,725
	6	LT	Furtună	15	țară învecinată	0,379
	7	EL	Inundații (Evros)	(112)	(regională)	Cerere respinsă
	8	RO	Inundațiile din primăvară	489	majoră	18,798
	9	BG	Inundațiile din primăvară	222	majoră	9,722
	10	BG	Inundațiile din vară	237	majoră	10,632
	11	RO	Inundațiile din vară	1 050	majoră	52,4
	12	AT	Inundații (Tirol/Vorarlberg)	592	regională	14,799
Totalul ajutorului pentru cererile din 2005						204,905
2006	1	UK	Explozia de la depozitul de carburant din Buncefield	(700)	(regională)	Cerere retrasă
	2	EL	Inundații (Evros)	372	regională	9,306
	3	HU	Inundații	519	majoră	15,064
	4	ES	Incendii forestiere (Galicia)	(91)	(regională)	Cerere respinsă
Totalul ajutorului pentru cererile din 2006						24,370
2007	1	DE	Furtuna „Kyrill”	4 750	majoră	166,9
	2	FR	La Réunion, cicloul „Gamède”	211	regională	5,29
	3	ES	Inundații (El Hierro)	(18)	(regională)	Cerere respinsă
	4	ES	Inundații (La Mancha)	(66)	(regională)	Cerere respinsă
	5	UK	Inundații	4 612	majoră	162,387
	6	CY	Incendii forestiere	(38)	(regională)	Cerere respinsă
	7	ES	Incendii forestiere (Insulele Canare)	(144)	(regională)	Cerere respinsă
	8-9	IT	9 cereri pentru incendii		(regională)	Inadmisibile,

¹¹ Cereri referitoare la catastrofe ale căror prejudicii sunt inferioare pragului pentru care criteriile pentru catastrofe regionale au fost evaluate ca nefiind îndeplinite poartă mențiunea regională în paranteze „(regional)”

16		forestiere în 9 regiuni			termen depășit
17	FR	Furtuna „Dean” (Martinica)	509	regională	12,78
18	EL	Incendii forestiere	2 118	majoră	89,769
19	SI	Inundații	233	majoră	8,254
Totalul ajutorului pentru cererile din 2007					445,380

Anul	Țara		Natura catastrofei	Prejudicii (în milioane EUR)	Categoria ¹²	Ajutorul acordat (în milioane EUR)
2 0 0 8	1	CY	Secetă	165,4	majoră	7,605
	2	RO	Inundații	471,4	regională	11,785
Totalul ajutorului pentru cererile din 2008						19,390
2 0 0 9	1	FR	Furtuna Klaus	3 805,5	majoră	109,377
	2	IT	Cutremur (Abruzzo)	10 212	majoră	493,771
	3	EL	Incendii forestiere 09	(152,8)	(regională)	Cerere respinsă
	4	CY	Furtuni 09	(2,6)	(regională)	Cerere respinsă
	5	EL	Inundații (Evia)	(83,2)	(regională)	Cerere respinsă
	6	IT	Torrente noroioase (Messina)	(598,9)	(regională)	Cerere respinsă
Totalul ajutorului pentru cererile din 2009						603,148
2 0 1 0	1	IE	Inundații 09	520,9	regională	13,022
	2	IT	Inundații (Toscana) 09	(211,7)	(regională)	Cerere respinsă
	3	ES	Inundații (Andaluzia) 10	(709,7)	(regională)	Cerere respinsă
	4	PT	Inundații (Madeira)	1 080	majoră	31,256
	5	FR	Furtuna „Xynthia”	1 425	regională	35,636
	6	SK	Inundații 10	649,9	majoră	20,431
	7	PL	Inundații 10	2 993,7	majoră	105,567
	8	CZ	Inundații 10	204,5	țară învecinată	5,111
	9	HU	Inundații 10	719,3	majoră	22,486
	10	HR	Inundații 10	153,04	țară învecinată	3,826
	11	FR	Inundații (Var) 10	703-778	(regională)	Cerere respinsă
	12	RO	Inundații 10	875,75	majoră	24,968
	13	CZ	Inundații (august) 10	436,5	regională	10,911
	14	DE	Inundații (Sachsen) 10	937,7	regională	Cerere

¹²

Cereri referitoare la catastrofe ale căror prejudicii sunt inferioare pragului pentru care criteriile pentru catastrofe regionale au fost evaluate ca nefiind îndeplinite poartă mențiunea regională în paranteze „(regional)”

					respinsă
15	HR	Inundații (septembrie) 10	47	țară învecinată	1,175
16	SI	Inundații (septembrie) 10	251,3	majoră	7,459
17	HU	Nămol roșu 10	174,32	regională	Cerere respinsă
Totalul ajutorului pentru cererile din 2010					281,848
Totalul general al ajutorului aprobat din 2002					2 433,757

Anexa 3:
Prezentare statistică a cererilor adresate Fondului de Solidaritate

situația actuală: 31/12/2010

Nr. total al cererilor primite din 2002	85		
pe baza criteriilor pentru			
catastrofe majore	27	32%	din totalul cererilor
catastrofe regionale	53	62%	din totalul cererilor
criteriul „țării învecinate”	5	6%	din totalul cererilor
Cererii acceptate de Comisie	42	49%	din totalul cererilor
din care			
catastrofe majore	26	96%	din cererile privind „catastrofele majore”
catastrofe regionale	12	23%	din cererile privind „catastrofele regionale”
criteriul „țării învecinate”	4	80%	din cererile privind criteriul „țării învecinate”
Cererii respinse de Comisie	35	41%	din totalul cererilor
din care			
catastrofe regionale	35	66%	din cererile privind „catastrofele regionale”
Cererii retrase	2	2%	din totalul cererilor
Decizii în curs	6	7%	din totalul cererilor

Anexa 4:
Fondul de Solidaritate al UE - cereri de finanțare adresate între 2002 și 2010 pentru catastrofe regionale extraordinare
Simularea PIB-ului regional (n-3)

	Catastrofe regionale începând cu 2002:	Anul	Prejudiciul susținut (în milioane EUR)	Observații	Anul de referință al PIB-ului (n-3)	Regiunile NUTS 2 în cauză	PIB-ul regional	PIB-ul mediu	Rata prejudiciului (în % din PIB-ul regional)	Rezultatul în temeiul criteriilor actuale (în milioane EUR)	Rezultatul în temeiul noilor criterii
FR	Inundații (Gard)	2002	835		1999	Languedoc-Roussillon	40 806,3	40 806,3	2,05%	21	identic
ES	Deversare de păcură (Prestige)	2003	436		2000	Galicia	34 966,5	25 191,8	1,73%	8,626	identic
						Principado de Asturias	14 968,9				
						Cantabria	8 488,3				
						País Vasco	42 613,3				
IT	Cutremur (Molise/Apulia)	2003	1 558		2000	Molise	4 913,9	30 206	5,16%	30,826	identic
						Puglia	55 498,1				
IT	Erupție vulcanică (Sicilia)	2003	894		2000	Sicilia	65 549,2	65 549,2	1,36%	16,798	nicio cerere
IT	Inundații (nordul Italiei)	2003	de precizat		2000					cerere respinsă	identic
FR	Incendii forestiere (sudul Franței)	2003	531	regiune limitrofă	2000	PACA	99 642,6	71 225,4	0,75%	cerere respinsă	nicio cerere

						Rhône-Alpes	137 674,2				
						Languedoc-Roussillon	42 847,3				
						Corse	4 737,6				
IT	Inundații (Friuli-Venezia-Giulia)	2003	525	(prejudicii probabil supraestimate)	2000	Friuli-Venezia-Giulia	27 552,6	27 552,6	1,91%	cerere respinsă	de precizat
FR	Inundații (delta fluviului Rhône)	2004	785		2001	Languedoc-Roussillon	45 250,3	75 084,7	1,05%	19,625	nicio cerere
						PACA	104 919,2				
ES	Inundații (Malaga)	2004	73		2001	Andalucía	906 44,8	90 644,8	0,08%	cerere respinsă	nicio cerere
ES	Incendii forestiere	2004	480	7 cereri cumulate	2001					cereri respinse	nicio cerere
SK	Inundații	2004	29		2001	Východné Slovensko	5 220,4	5 220,4	0,56%	cerere respinsă	nicio cerere
IT	Inundații (Sardinia)	2005	223	(prejudicii probabil supraestimate)	2002	Sardegna (ITG2)	27 538,1	27 538,1	0,81%	cerere respinsă	nicio cerere
EL	Inundații (Evros)	2005	112		2002	Anatoliki Makedonia, Thraki	5 983,2	5 983,2	1,87%	cerere respinsă	cerere acceptată
AT	Inundații (Tirol/Vorarlberg)	2005	592		2002	Tirol	18 814,7	14 426,9	4,10%	14,798589	identic
						Vorarlberg	10 039,1				
EL	Inundații (Evros)	2006	372		2003	Anatoliki Makedonia, Thraki	6 466,1	6 466,1	5,75%	9,306527	identic

ES	Incendii forestiere (Galicia)	2006	91		2003	Galicia	39 906,9	39 906,9	0,23%	cerere respinsă	nicio cerere
FR	Ciclón (La Réunion)	2007	211	regiune îndepărtată	2004	Réunion	11 650,8	11 650,8	1,81%	5,29	identic
ES	Spania - inundații (El Hierro)	2007	18		2004	Canarias	34 188,3	34 188,3	0,05%	cerere respinsă	nicio cerere
ES	Spania - inundații (La Mancha)	2007	66		2004	Castilla-La Mancha	28 338,7	28 338,7	0,23%	cerere respinsă	nicio cerere
CY	Incendii forestiere	2007	38		2004	Cipru	12 728,1	12 728,1	0,30%	cerere respinsă	nicio cerere
ES	Incendii forestiere (Insulele Canare)	2007	144		2004	Canarias	34 188,3	34 188,3	0,42%	cerere respinsă	nicio cerere
FR	Furtună (Dean)	2007	509		2004	Guadeloupe	7 202,9	7 133,3	7,14%	12,78	identic
						Martinique	7 063,6				
RO	Inundații	2008	471,4		2005	Nord-Vest	9 480	9 330,5	5,05%	11,785377	identic
						Nord-Est	9 181,1				
EL	Incendii forestiere	2009	15,8		2006	Attiki	101 759,4	101 759,4	0,15%	cerere respinsă	nicio cerere
CY	Furtuni	2009	2,6		2006	Cipru	14 673,2	14 673,2	0,02%	cerere respinsă	nicio cerere
EL	Inundații (Evia)	2009	83,2		2006	Stereia Ellada	10 072,1	10 072,1	0,83%	cerere respinsă	nicio cerere
IT	Torente noroioase (Messina)	2009	598,9		2006	Sicilia	81 623,6	81 623,6	0,73%	cerere respinsă	nicio cerere

IE	Inundații	2009	520,9		2006	Border, Midland and Western	32 566	32 566	1,60%	13,0225	identic
IT	Inundații (Toscana)	2009	211,7		2006	Toscana	99 985,2	99 985,2	0,21%	cerere respinsă	nicio cerere
ES	Inundații (Andaluzia)	2010	709,7		2007	Andalucía	144 874,3	144 874,3	0,49%	cerere respinsă	nicio cerere
FR	Furtună (Xynthia)	2010	1 425	Prejudicii totale de 2,5 miliarde EUR	2007	Pays de la Loire	93 594,4	68 384,9	2,08%	35,63575	identic
						Poitou-Charentes	43 175,3				